

været ydede i meget lang Tid, men som efter Skjødernes Indhold vistnok kunne fordres, jeg skal til Exempel herpaa nævne, at der er Skjoder idetmindste paa en Deel Gaarde i Frederiksborg Amt, der bestemme, at der skal ydes Kjørster for Amtmanden i Frederiksborg. Dette er en Præstation, som ikke er blevet fordret i lang Tid, ja, den er maaskee ikke ydet i en 20 Aar eller længere. Det forekommer mig nu, at der hverken i Henseende til Sagens egen Betskaffenhed eller Indholdet af Loven af 4de Juli 1850, som jo skal lægges til Grund ved Afløsningen, med Høje kan fordres Bederlag af Gaardbestodderne for saadanne Ydelsler, der ikke factisk for Dieblikket præsteres. Dette var nu et Exempel med Hensyn til saadanne Ydelsler, som ikke fordres; men der findes andre Ydelsler Sted; som deels præsteres og deels ere omskridte. Der findes saaledes i mange af disse Arvefæstehjoder baade i Kjøbenhavns og Frederiksborgs Amter den Bestemmelse, at Gierne skulle gjøre Reiser for Regimentsskriveren. Nu er det imidlertid Tilfældet, som det ogsaa vil være den høitærede Indenrigsminister fra hans Stilling som Domainedirecteur bekjendt, at der hyppig reises Tvist om, hvad der kan forlanges af Amtsforvalteren i hans Egenstaa af Regimentsskriver, navnlig om de som Amtsforvaltere eller Regimentsskriverere ere berettigede til at forlange fri Befordring til saadanne Forretninger, som ere paalagte dem efter Skjødernes Udstedelse. Ved Loven om Statslovenes Organisation af 1850 er der saaledes paalagt Amtsforvalteren Skovcasferes Forretningerne. Nu fordrer idetmindste nogle af Amtsforvalterne Kjørsterne gratis af Arvefæsterne til de Indcasationer og Udbetalinger, som ere paalagte dem ved denne Lov. Det vil jo være vanffeligt at afgjøre uden ved Dom, om Amtsforvalteren virkelig har Ret til saadanne Ydelsler; der er ogsaa affagt Domme i saadanne Sager, idetmindste ved Underinstansterne, hvor Amtsforvalternes Ret er dem frakjendt, uagtet Domainedirectoratet havde meent, at deres Ret var temmelig utvivlsom. Det forekommer mig nu, at man ikke egentlig kunde ønske, at Commissionerne fik Instruxer til at medtage alle saadanne Kjørster, der for-

dres af Embedsmænd, jeg mener her af Regimentsskriveren eller Amtmanden; thi det er egentlig kun disse Embedsmænd, der kunne siges at være Kjørsterberettigede. Men ogsaa med Hensyn til de Kjørster, der virkelig ere forefrevne, og som de paagjældende Gierne virkelig ere pligtige til at yde, forekommer det mig, at det vilde være meget ubilligt, om man vilde paalægge deres Eiendomme — thi der tales her om reelle Byrder, og det giver Sagen større Vægt, at Byrderne skulle vedblive for de efterkommende Gierne, — Erstatning for saadanne Byrder, hvorom det allerede ved Lov er bestemt, at de skulle bortfalde ved Embedsvacance. I Loven om Amtsforvalternes Lønning er det udtalt som en almindelig Regel, at de Natural-Emolumenter, som ere dem tilslagne, skulle bortfalde ved indtrædende Vacance, eller at det i alt Fald kunde tages under Overveielse, om saadanne tilfældige Sportler skulle tillægges Estermanden. Men, naar Gierne af de paagjældende Steder virkelig ikke skulle præstere Kjørsterne efter indtraadt Vacance, saa forekommer der mig heller ikke at være nogen retmæssig Fordring fra Statskassens Side til vedblivende at forlange et saadant Bederlag; og om det end ikke kan fordres med fuldkommen juridisk Ret, vil det dog vist være megen Høje til, at det blev tilkjendegivet Afløsningscommissionerne, at saadanne Bederlag ville bortfalde, naar de ikke længere kræves til de paagjældende Embedsmænd. Jeg troer, at der er saamegen mere Høje til, at der fra Domainedirectoratet vises Lempelighed ved denne Sags Afgjørelse, som en stor Deel af disse Kjørster, betragtede fra Rettens Side, virkelig ere meget tvivlsomme. Jeg skal blot oplyse dette ved et Exempel, som er faldet i min Forretningskreds; jeg vil ikke tillægge det nogen videre Vægt, men det er dog altid noget Betegnende. Der har været og er endnu under Procedure en Sag, angaaende Kjørsterret for Amtsforvalteren i Kjøbenhavns Amts Amtstuedistrict. Han har i mange Aar, og det er ogsaa skeet før hans Embedstid, faaet sit Brænde indkjørt af Beboerne i Amtstuedistrictet. Nu træffer det sig, at nogle af dem erklære, at de ikke længere ville kjøre, idet de ere komne til den Mening, at en saadan Fri-